ODLOČBA SODIŠČA
(posebni senat, določen v členu 123b Poslovnika)

z dne 24. junija 2009

„Revizija“

V zadevi C-197/09 RX,

zaradi predloga prve generalne pravobranilke z dne 4. junija 2009 za revizijo na podlagi člena 62 Statuta Sodišča,

SODIŠČE
(posebni senat, določen v členu 123b Poslovnika),

v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas in K. Lenaerts (poročevalec), predsedniki senatov,

ob upoštevanju člena 225(2), drugi pododstavek, ES,

ob upoštevanju člena 62 Statuta Sodišča,

ob upoštevanju predloga prve generalne pravobranilke, E. Sharpston,

sprejema naslednjo

Odločbo

1 Predlog prve generalne pravobranilke za revizijo se nanaša na sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (pritožbeni senat) z dne 6. maja 2009 v zadevi M proti EMEA (T-12/08 P, v nadaljevanju: sodba z dne 6. maja 2009), s katero je to razveljavilo sklep Sodišča za uslužbence Evropske unije (prvi senat) z dne 19. oktobra 2007 v zadevi M proti EMEA (F-23/07) in odločbo Evropske agencije za zdravila (EMEA) z dne 25. oktobra 2006 v delu, v katerem je bila zavrnjena zahteva M za sklic invalidske komisije z dne 8. avgusta 2006 (v nadaljevanju: odločba z dne 25. oktobra 2006), in EMEA naložilo, naj tožeči stranki plača odškodnino v znesku 3000 EUR.

Dejansko stanje zadeve

2 Iz sodbe z dne 6. maja 2009 je razvidno, da je M, začasni uslužbenec, ki je začel delati za EMEA oktobra 1996, utrpel poškodbo pri delu, ki se je zgodila marca 2005, in je odtlej na bolniškem dopustu. Njegova pogodba pri EMEA se je iztekla 15. oktobra 2006.

3 M je 17. februarja 2006 zahteval sklic invalidske komisije, kar je EMEA z dopisom z dne 31. marca 2006 zavrnila.

4 M je 3. julija 2006 zoper to zavrnitev vložil pritožbo, ki je bila zavrnjena z odločbo z dne 25. oktobra 2006.

5 Medtem je M 8. avgusta 2006 ponovno zahteval sklic invalidske komisije in priložil zdravniško poročilo zdravnika W.

6 EMEA je z dopisom z dne 29. novembra 2006 obvestila M, da te zahteve ni mogoče šteti za novo zahtevo v smislu člena 59(4) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti in da jo je treba zato zavrniti iz istih razlogov, kot so bili navedeni v odločbi z dne 25. oktobra 2006.

7 M je z dopisom z dne 25. januarja 2007 vložil pritožbo, s katero je zahteval razglasitev ničnosti odločbe z dne 25. oktobra 2006 v delu, v katerem je bila njegova zahteva z dne 8. avgusta 2006 zavrnjena. Naslednji dan je na EMEA naslovil odškodninski zahtevek za premoženjsko in nepremoženjsko škodo.

8 Z dopisom EMEA z dne 31. januarja 2007 sta bili ta pritožba in ta zahteva zavrnjeni.

9 M je 19. marca 2007 pri Sodišču za uslužbence vložil tožbo za razglasitev ničnosti odločbe z dne 25. oktobra 2006 in odškodninski zahtevek, naj EMEA kot odškodnino zaradi nepravilnosti pri opravljanju nalog plača znesek 100.000 EUR.

10 Sodišče za uslužbence je po tem, ko je EMEA vložila ugovor nedopustnosti, z zgoraj navedenim sklepom v zadevi M proti EMEA tožbo zavrglo kot nedopustno tako glede predloga za razglasitev ničnosti kot glede odškodninskega zahtevka. Menilo je predvsem, da so bili predlogi, usmerjeni zoper odločbo z dne 25. oktobra 2006, v delu, v katerem je bila z njo zavrnjena zahteva M z dne 8. avgusta 2006, nedopustni, ker bi bilo treba šteti, da je bila z navedeno odločbo samo potrjena odločba, vsebovana v dopisu EMEA z dne 31. marca 2006.

11 Sodišče prve stopnje je po tem, ko je M vložil pritožbo zoper ta sklep, tega s sodbo z dne 6. maja 2009 razveljavilo, ker je menilo, da je v njem v delu, v katerem je bilo odločeno, da so predlogi za razveljavitev in odškodninski zahtevek M nedopustni, pravo napačno uporabljeno.

12 Sodišče prve stopnje je menilo, da stanje postopka omogoča odločanje o zadevi, in je med drugim odločilo, da je odškodninski zahtevek M dopusten. Glede temelja je EMEA naložilo plačilo odškodnine v znesku 3000 EUR za povrnitev nepremoženjske škode, ki jo je zatrjeval M.

Presoja

13 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da sta se zaradi procesnega vprašanja v smislu člena 114 Poslovnika Sodišča prve stopnje, ki se je takrat uporabljal za Sodišče za uslužbence, ki ga je z ugovorom nedopustnosti pri njem zastavila EMEA, obravnava na prvi stopnji pri tem sodišču in njegova presoja nanašali le na dopustnost tožbe M in v njej navedenih predlogov.

14 Glede odškodninskega zahtevka M, med drugim za povrnitev zatrjevane nepremoženjske škode, v takih okoliščinah po temelju pri Sodišču za uslužbence ni prišlo niti do pisne niti do ustne vzajemne izmenjave stališč. Ta odškodninski zahtevek ni bil predmet presoje in to sodišče o zadevi ni odločalo po temelju.

15 Poleg tega iz pisnih vlog, ki so jih stranke vložile v pritožbenem postopku pred Sodiščem prve stopnje, ni razvidno, da bi bili ti predlogi po temelju v središču vzajemne pisne izmenjave stališč, dokler to sodišče, ki odloča o utemeljenosti odškodninskega zahtevka M za povrnitev nepremoženjske škode, ni prisodilo odškodnine v znesku 3000 EUR, ki jo mora plačati EMEA za povračilo te škode. Poleg tega niti zapisnik obravnave pri Sodišču prve stopnje z dne 23. januarja 2009 niti sodba z dne 6. maja 2009 ne zajemata navedb, v skladu s katerimi naj bi bila utemeljenost tega zahtevka, zlasti natančnega obsega pravice M do nepremoženjske škode, obravnavana na navedeni obravnavi.

16 Iz tega je razvidno, da je Sodišče prve stopnje v sodbi z dne 6. maja 2009 po temelju delno ugodilo zahtevku za plačilo škode, ki jo zatrjuje M, čeprav zaradi procesnega vprašanja, ki je bilo zastavljeno Sodišču za uslužbence, vzajemna pisna ali ustna izmenjava stališč po temelju pri zadnjenavedenemu sodišču ni bila mogoča in se ni izkazalo, da bi taka izmenjava potekala pri Sodišču prve stopnje.

17 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da obstaja resno tveganje za enotnost ali doslednost prava Skupnosti, ker je bilo s sodbo z dne 6. maja 2009 o odškodninskem zahtevku za povračilo nepremoženjske škode, ki jo je zatrjeval M, odločeno po temelju.

18 Sodbo z dne 6. maja 2009 je treba zato ponovno preučiti.

19 V zvezi s tem je treba, prvič, preučiti, kaj zajema pojem „če stanje postopka to dovoljuje“ v smislu člena 61 Statuta Sodišča in 13(1) Priloge k navedenemu statutu, kadar prvostopenjskemu sodišču, v obravnavani zadevi Sodišču za uslužbence, tožena stranka predlaga, naj odloči o ugovoru nedopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po temelju, pritožbeno sodišče, v obravnavani zadevi Sodišče prve stopnje, pa razveljavi sklep prvostopenjskega sodišča, s katerim je bilo ugodeno navedenemu ugovoru nedopustnosti.

20 Drugič, preučiti je treba, ali dejstvo, da je pritožbeno sodišče, v obravnavani zadevi Sodišče prve stopnje, po razveljavitvi sklepa in odločitvi o dopustnosti tožbe, zlasti odškodninskega zahtevka, ki je bil v njej naveden, o odškodninskem zahtevku za povračilo nepremoženjske škode, ki jo je zatrjevala tožeča stranka, odločalo po temelju, čeprav v zvezi s tem ni bilo vzajemne pisne ali ustne izmenjave stališč pri prvostopenjskem sodišču, v obravnavani zadevi Sodišču za uslužbence, in da se ni izkazalo, da bi taka izmenjava potekala pri pritožbenem sodišču, pomeni kršitev zahtev, povezanih s pravico do poštenega sojenja, zlasti tiste v zvezi s spoštovanjem pravice do obrambe.

21 Tretjič, če se ugotovi, da je bil s sodbo z dne 6. maja 2009 kršen člen 61 Statuta Sodišča in 13(1) Priloge k navedenemu statutu, in/ali kršene zahteve, povezane s pravico do poštenega sojenja, zlasti tiste v zvezi s spoštovanjem pravice do obrambe, je treba preučiti, ali – in po potrebi v kakšnem obsegu – je bila z navedeno sodbo kršena enotnost ali doslednost prava Skupnosti.

Iz teh razlogov je Sodišče (posebni senat, določen v členu 123b Poslovnika) odločilo:

1. **Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (pritožbeni senat) z dne 6. maja 2009 v zadevi M proti EMEA (T-12/08 P) se ponovno preuči.**

2. **Revizija se bo nanašala na vprašanje, ali je bila s sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 6. maja 2009 v zadevi M proti EMEA (T-12/08 P) kršena enotnost ali doslednost prava Skupnosti, ker je Sodišče prve stopnje kot pritožbeno sodišče pojem „če stanje postopka to dovoljuje“ v smislu člena 61 Statuta Sodišča in 13(1) Priloge k navedenemu statutu razlagalo tako, da mu je omogočalo obravnavanje zadeve in odločitev po temelju ne glede na dejstvo, da se je pritožba, ki mu je bila predložena, nanašala na preučitev tega, kako je ugovor nedopustnosti obravnavalo prvostopenjsko sodišče, in da v zvezi z vidikom spora, ki je bil predmet pritožbe, ni bilo vzajemne izmenjave stališč niti pri tem sodišču niti pri Sodišču za uslužbence Evropske unije kot sodišču prve stopnje.**

3. **Zadevne osebe iz člena 23 Statuta Sodišče in stranke v postopku pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti so pozvane, naj Sodišču Evropskih skupnosti v roku enega meseca od vročitve te odločbe predložijo pisna stališča v zvezi s tem vprašanjem.**

Podpisi